

[Villemoes.]

de ikke var organiserede. Det er Sandheden om den Sag, og jeg er villig til at fortsætte Debatten derom senere, hvis nogen skulde ønske det. For mig staaer det saaledes, at man begaar en stor Fejl, hvis man mener at kunne fortælle Befolkningen, at man ved at holde igen paa Handel og Omsætning gør den gode Gerning at skabe større Beskæftigelse.

Jeg ønsker at sige, for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse, at vi fra Venstres Side er klar over, at vi paa dette Omraade maa have en Lov. Vi ønsker en Lov om den danske Mønt, saa at Danmarks Nationalbank kan fritages for sin Forpligtelse til at indløse Sedler med Guld. Vi ønsker en Lov, som gør det muligt for Danmark at overholde de Handelsaftaler, vi indgaar med det Udland, vi handler med. Men vi ønsker ikke hele det kunstige Apparat, som vi ulykkeligvis har faaet, opretholdt, vi ønsker det afviklet. Vi ønsker, at Importreguleringen indskrænkes til de Varegrupper, der har handelspolitisk Interesse for os. Vi ønsker, at samtlige de Varegrupper, der ikke kommer ind under de handelspolitiske Aftaler, ganske automatisk skal gaa ud af Importreguleringen. Hvad Kvantummet angaar, bør den handelspolitisk bundne Vareimport gøres ganske fri. Kvantumsviis skal der af disse Varer kunne indføres lige saa meget det skal være, og den af handelspolitiske Hensyn dikterede Importregulering skal kun have til Formaal at opfylde vore handelspolitiske Forpligtelser i Henseende til Køb af de i Handelsaftalerne bestemte Varegrupper. Importreguleringen vil med andre Ord kunne indskrænkes til Fastsættelse af visse Regler for, fra hvilke Lande og i hvilket indbyrdes Omfang der kan importeres, og saa maa vi komme ud over det administrativt-tekniske. Erhvervene skal have virkelig Medbestemmelsesret, naar der skal træffes Bestemmelser vedrørende vor Handelspolitik med Udlandet.

Jeg var et Øjeblik i Gaar eller i Forgaars ovre i Landstingslogen i Folketinget og hørte paa Socialdemokratiets Ordfører, der raillerede over det Ændringsforslag, som Venstre har stillet og har stillet gennem nogle Aar om, at Repræsentanter for Landets store Erhverv skulde kunne tale med om disse Dele. Dette fandt man ganske forkasteligt. Den tidligere Handelsminister, som nu er Ordfører, syntes, at den nuværende Handelsminister skulde være Diktator paa dette Omraade, fremfor at de store Erhverv, som staaer i Forbindelse med Udlandet,

skulde have Bestemmelsesret dèr. Vi ønsker omvendt denne Bestemmelsesret taget bort fra Administrationen og lagt over til Erhvervene, men vi siger, som de fornuftige og praktiske Folk vi er, at i Tilfælde, hvor Erhverv eller Virksomheder paa Grund af unormal Konkurrence eller unormale Afsætningsforhold i en Overgangstid kan komme ud for helt abnorme økonomiske Vilkaar, skal visse regulerende Foranstaltninger kunne træffes. Jeg vil mene, at vor Vareomsætning med Udlandet i disse Aaringer er blevet saa nogenlunde fastlagt. Man sender store Delegationer fra Ministeriet og Erhvervene til Berlin og London og andre Steder. Man handler om Varerne, og der kan ske en lille Ændring. Fra Tid til anden kan vi komme af med mere Smør, mere Flæsk, flere Heste, flere Fisk, flere Industrivarer, og vi skal saa tage dette eller hint. Men for mig som udenforstaaende, som den, der ikke ved Besked om Detaillerne bag Kulisserne, idet det hele jo foregaar saa hemmeligt, staaer det saaledes, at de Handelsaftaler, vi gennem Aaringer har faaet, efter den Ulykke, der skete for vort Land ved den Stilling, som de fremmede Stater tog omkring 1932, praktisk talt er Gengangere. Der sker Smaaændringer hist og her, men kun paa begrænsede Omraader, da Danmarks Vareomsætning med Udlandet, ligger i et nogenlunde fast Leje. Men skulde det paa den anden Side vise sig, at vi paa lønnende Maade kan afsætte større Vareposter mod at tage det og det til rimelige Priser, saa ønsker vi ogsaa fra Venstres Side, at man kan afslutte en saadan Handel, det er klart.

Naar mine Meningsfæller i det andet høje Ting har opstillet en Liste over de Varer, som efter vor Opfattelse kunde udgaa af den bundne Liste, har vi gjort det ud fra den Betragtning, at vi ikke ved, hvad der kan drives Byttheandel med, men vi ved, at det fra de større Erhvervs Side, som ogsaa har deltaget i Vareudvekslingsforhandlingerne, forklares, at de og de Ting kunde undværes paa den bundne Liste, og de Ting har vi saa taget ud. Samtidig har vi taget de Ting ud, som den højtærede Handelsminister ved sit Forslag i Aar har ment skulde være uden for. Det er det, der er opstillet paa den Liste, som mine Meningsfæller i det andet høje Ting har opstillet.

Jeg tror, som sagt — den højtærede Udenrigsminister kan jo modsige mig, hvis han vil —, at Danmarks Vareomsætning ligger i et nogenlunde fast Leje. Det vil med andre Ord sige, at vi kan lave en Byttheandel, en